

Melanotaenia fluviatilis - Folyami szivárványhal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Castelnau, 1878
CSALÁD:	Melanotaeniidae
MÉRET:	8-10 cm
C°:	20-26
pH°:	6,5-8
Nk°:	10-20
HELYIGÉNY:	120 liter
VISELKEDÉS:	békés, társas
TÁPLÁLÉK:	mindenevő
TARTÓZKODIK?	felső- és középső szint
ÉLETTARTAM:	4-6 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Melanotaenia fluviatilis

Folyami szivárványhal
(Castelnau, 1878)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Melanotaenia fluviatilis – Folyami szivárványhal elterjedési területe
(Distribution map)

Kelet- és Dél – Ausztráliában találkozhatunk velük, többek között Queensland, Victoria, Új-Dél Wales és Dél-Ausztrália területén. Egyik legfőbb előfordulási helye a Murray – Darling folyórendszer. Lassabban mozgó folyók, patakok, illetve tavak lakója, ahol sűrű a növényzet és kristálytisza a víz.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Az ezüstös ibolyaszínű hal teste sárga és kék árnyalatokat is tartalmaz. Keskeny, vízszintes csíkjai a pikkelyek sötétebb sarkai miatt alakulnak ki. Hasoldala ezüstös. Hát-, farok alatti és farokúszója vörösbarna csíkos, a többin vörösbarna foltok lehetnek. A hátúszó két részből áll. A hát- és hasoldali úszók szegélye jellemzően fekete.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

A hazai akvarisztikában kevésbé elterjedt a faj, pedig kiváló akvárium hal, gondozása kezdők számára sem bonyolult feladat. Mivel legfeljebb 10, de általában inkább csak 8 cm körüli hosszt ér el, egy kisebb csapat számára már 100-120 liter elégséges. Mint rokonai, a folyami szivárványhal is csapatos, ezért legalább 6 egyedet helyezünk egy akváriumba. A medencét úgy rendezzük be, hogy legyenek vízinövényekkel sűrűbben ellátott régiók, ahol halaink búvóhelyet találnak maguknak, de kellő kiúszótér is. A kalászhalakhoz remekül illik egy olyan berendezés, melyben nagyobb növényeket (pl.: valiznéria, lándzsás vízipáfrány, fodroslevelű vízikehely) ültetünk a háttérbe, illetve a szegélyekre, ezáltal a frontrégiót szabadon hagyva.

Az átlag vezetékes ivóvíz kémiai minősége megfelel tartására, s minthogy rendkívül békés halak, társításuk sem okoz különösebb nehézséget. Jól szűrt, tiszta vizet igényelnek, lelőhelyükön is kristálytiszt patakok lakói. Oxigénigényük magas, és jó ugrók! Nem kíván túl meleg vizet, fűtetlen szobai medencében is tartható, 22-25 C tökéletes számára. Az egyik legdélebbi elterjedésű szivárványhalfaj, s egyúttal az egyike a leghűvösebb vizekben is megtalálható kalászhalaknak. Lelőhelyének számos pontján a téli hőmérséklet 10-15 C magasságában van, rövid intervallumokra akár ez alá is eshet, bár olyankor a halak már nagyon fogékonyakká válnak egyes megbetegedésekre. Ha fűtetlen akváriumban némi évszakos váltakozást tudunk számukra biztosítani, azzal még természet hűbb körülmények közt tarthatjuk őket. A legtöbb lemezes tápot elfogadják, akárcsak a különféle rovarokat, lárvákat, férgeket, melyeket érdemes néha belecsempészni menüjükbe, mert elősegíti pompás színeik kifejlődését. Több, különböző árnyalatú variánsa is ismert, s mivel sokféle színű, irizáló pikkellyel rendelkezik, ezért küllemének pontos leírása sem könnyű.

Ívás előtt etessük bőségesen halainkat, és kicsit emeljük magasabbra a hőmérsékletet (25-27 C). Tartásukhoz is ajánlott semleges (esetleg enyhén lúgos), közép kemény vízben ikráztathatóak. Mint rokonaik, ők is elnyújtottan ívnak, akár egy héten keresztül. Az ikráztatásra szánt akváriumba a legszebb pár kerüljön ki, s helyezzünk ikráztató rácsot vagy valamilyen finom levelű növényt, perlonvattát az akváriumba. Ezt rendszeresen ellenőrizzük, s a már lerakott ikrákat távolítsuk el. Szükség lehet a tenyészakvárium szűrésére, levegőztetésére. Az ivadékok kelési ideje nagyjából egy hét körül határozható meg, de ez erősen hőmérsékletfüggő: 28 C környékén 4-5 nap alatt kikelnek, míg 20 C-on akár két hétig is tarthat, bár ilyen alacsonyabb hőmérsékleten meglehetősen rossz a kelési arány. A természetben október és január között ívnak, ami Ausztráliában a melegebb időszakot jelenti. 20 C alatt nem szaporodnak. A kelés utáni elúszási idő 3-5 nap, ezalatt az ivadékok szikzacskójukból táplálkoznak, majd a víz felszínének közelében mozognak. Frissen kelt artémiával indíthatóak. Magasabb hőmérsékleten egész jó ütemben nevelhetőek.

A fajt már az 1870-es években begyűjtötték, s sokáig úgy gondolták, hogy a hasonló *Melanotaenia duboulayi*-val egyazon fajba tartozik.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Aristeus fluviatilis*, *Melanotaenia neglecta*, *Melanotaenia splendida fluviatilis*.

Eng: Australian Rainbowfish, Western Rainbowfish, Murray River Rainbowfish, Crimson-spotted jewelfish, Crimson-spotted rainbowfish, Murray river sunfish, Murray-Darling sunfish, Pink-ear, Pink-eared rainbowfish, Rainbow-fish.

Egyéb köznevei: Australsk regnbuefisk, Jokisateenkaarikala, Australischer Perlmutterregenbogenfisch.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Kalászhalak](#)

KULCSSZAVAK:

[Melanotaenia fluviatilis](#), [Castelnau](#), [1878](#), [Akváriumi halak](#), [Kalászhalak](#), [akvarisztika](#), [Melanotaeniidae](#), [Folyami szivárványhal](#)

JELLEMZŐK:

[sűrű növényzetigényű](#), [átlátszó vízi](#), [normálméretű akvárium 100-200 literig](#), [Queensland](#), [közepesen keményvízi 10-15°Nk](#), [állóvízi](#), [Dél-Ausztrália](#), [lassan mozgó vízi](#), [békés rajhal](#), [féllúgos \(7.5-8 pH\)](#), [közepesen aktív mozgású](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [mindenevő](#), [normál \(6.5-7.5 pH\)](#), [középső szint](#), [Ausztrália](#), [Kelet-Ausztrália](#), [felső szint](#), [Észak-Ausztrália](#), [átlagos élethossza 3-6 év](#), [átlagos növényzetigényű](#), [közepes méretű 5-10 cm](#), [keményvízi 15-20°Nk](#), [közepes hőigényű 20-25°C](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Adrian R. Tappin: **Rainbowfishes**

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2009-09-14 09:01:17

Legutolsó frissítés: 2018-01-29 16:27:05

Katalógus ID: 4287

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/kalaszhalak/melanotaenia-fluviatilis.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva